

Kúria
végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.610/2023/10.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke Dr. Boros Tibor, előadó bíró Dr. Harangozó Attila, bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2024. március 14.
Az ügy tárgya:	az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértésének büntette
Terhelt:	...
Első fok:	Szekszárdi Járásbíróság, 26.B.168/2021/98., ítélet, tárgyalás, 2022. május 25.
Másodfok:	Szekszárdi Törvényszék, 2.Bf.165/2022/37., ítélet, nyilvános ülés, 2023. február 15.
Harmadfok:	-
Az indítvány előterjesztője:	a terhelt védője
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértésének büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szekszárdi Járásbíróság 26.B.168/2021/98. számú és a Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.165/2022/37. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 41.866 (negyvenegyezer-nyolcszázhatvanhat) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szekszárdi Járásbíróság 26.B.168/2021/98. számú, 2022. május 25-én kihirdetett ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértésének büntetében [1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 314. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont] mint felbujtót, s ezért őt 300 napi tétel, egynapi tétel összege 10.000 forint, összesen 3.000.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[2] A terhelt és védője fellebbezése nyomán eljáró Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. február 15-én kihirdetett 2.Bf.165/2022/37. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a terhelt és személy 1 külföldi állampolgár 2002. február 1-jén megalapították a cég 1-et. Az eredetileg település 1-i székhellyel rendelkező gazdasági társaságot 2002. február 26-án Cg1... szám alatt jegyezték be a cégnyilvántartásba. A főtevékenységként szőlőbor termelésével foglalkozó cég 1 alapvetően azzal a céllal jött létre, hogy a személy 1 tag tulajdonában álló szőlőterületeket megművelje, ugyanakkor a többségi tulajdonos kezdettől fogva a terhelt volt. 2002. február 1-jén az üzletrészek felett a terhelt 51%-ban, személy 1 tag 49%-ban rendelkezett.

[4] 2005. augusztus 15-től a terhelt a szavazatok 88,7%-a feletti rendelkezés miatt közvetlen irányítást biztosító befolyást szerzett a gazdasági társaságban. A tagok a cég 1 székhelyét 2006. december 4-én a cím 1 szám alá helyezték.

[5] Az eredetileg 3.000.000 forint törzstőkével alapított gazdasági társaság törzstőkéje 2005. november 2-án 13.000.000 forintra, 2006. december 4-én 26.000.000 forintra, majd 2007. november 27-én 36.000.000 forintra emelkedett. A társasági szerződés újabb módosításával 2010. március 22-én a törzstőkét 46.000.000 forintra emelték a tagok. Ekkor a szavazatok 96%-ával rendelkezett a terhelt.

[6] A gazdasági társaság elnevezését a tagok 2010. szeptember 20-án cég 2-re változtatták.

[7] A cég 2 két tagja, a terhelt, valamint személy 1 a törzsbetétjeiket 2012. szeptember 7-én üzletrész-adásvételi szerződés keretében jelképes áron, összesen 3 euróért értékesítették a cég 3 külföldi gazdasági társaságnak.

[8] A Tolna Megyei Bíróság a 2014. december 6-án jogerőre emelkedett 4.Fk.17-14-000226/19. számú végzésével megállapította a cég 2 fizetéseképtelenségét, és elrendelte a felszámolását. A felszámolás kezdő napja: 2015. május 6. Felszámolóként a cím 2 szám alatti székhellyel rendelkező, személy 2 felszámolóbiztos által képviselt cég 4 járt el.

[9] Tanú 1, aki 2001 óta él életvitelszerűen Magyarországon, 2005 végén figyelt fel egy újságban közzétett külföldi nyelvű hirdetésre, amely szerint ügyvezetőt kerestek a cég 1 élére. Tanú 1 a cég többségi tulajdonosával, a terhelttel egyezett meg arról, hogy rendszeres havi fizetés ellenében ellátja a cég 1 önálló képviselőre jogosító ügyvezetői feladatait.

[10] Tanú 1 2006. február 1-je és 2011. szeptember 12-e között volt a cég 1, majd a névváltoztatást követően a cég 2 ügyvezetője.

[11] A cég 1, majd a cég 2 önálló képviselőre jogosult ügyvezetője volt a cégnyilvántartásba történő bejegyzéstől egészen a felszámolás kezdő időpontjáig a terhelt élettársa, személy 3 külföldi állampolgár is, aki azonban sem a gazdasági társaság irányításában, sem a konkrét napi feladatok ellátásában nem vett részt. A gazdasági társaság általános irányítását tulajdonos látta el. A gazdasági társaság ügyvezetője, tanú 1 részére a

fontosabb feladatok teljesítéséhez szükséges utasításokat is a tulajdonos adta, aki a gazdasági partnerekkel az ügyvezetővel együttesen tartotta a kapcsolatot.

[12] A cég 1 a cím 3 helyrajzi számú belterületi ingatlanon 2007. július 30-án szerzett tulajdonjogot. Ezt követően a cég elhatározta, hogy a cím 3 helyrajzi számú ingatlanon felépítendő borászati üzem megvalósulása érdekében pályázatot fog benyújtani oly módon, hogy a pályázathoz szükséges 50%-os önerőt a terhelt saját maga fogja előteremteni, mert ezzel az önerővel a cég 1 nem rendelkezett. Az ügyvezetői feladatokat végző tanú 1 a vele munkakapcsolatban álló többségi tulajdonos utasításainak megfelelően, a pályázat benyújtása érdekében minden szükséges okiratot aláírt. A pályázat előkészítésében és lebonyolításában a már több település 1-i borászati üzem számára pályázatot készít, település 2-i székhelyű cég 5 működött közre.

[13] A cég 1 az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet alapján 2008. június 16-án a hivatalnál (a továbbiakban: hivatal) iratazonosító 1 számon nyilvántartott támogatási kérelmet nyújtott be.

[14] A hivatal a támogatási kérelem alapján indult eljárásban 2008. december 12-én az iratazonosító 2 számon nyilvántartott, a támogatási kérelemnek helyt adó 1. számú határozattal döntést hozott, mely alapján 358.978.866 forint támogatási összeg került jóváhagyásra a gazdasági társaság részére egy borászati üzem létesítése céljából. A beruházás utófinanszírozott volt. A döntés tartalmazta, hogy az elszámolható nettó kiadás, illetve a támogatás összege az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet 4. § és 6. §-ába foglalt korlátok figyelembevételével került meghatározásra. A támogatott beruházás megvalósítási helyeként az cím 3 helyrajzi számú ingatlant határozták meg. A támogatási határozat melléklete szerint szolgáltatás címen 65.700.000 forint elszámolható nettó kiadás került jóváhagyásra 50%-os támogatási intenzitás mellett, vagyis az elszámolható kiadások alapján a támogatás mértéke 50%, a fennmaradó rész finanszírozását saját forrásból kellett volna megvalósítani. A beruházás megvalósítási határideje az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet 25. § (2) bekezdése alapján a támogatási határozat közlésétől számított 3 év.

[15] A cég 1 mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások jogcímén előlegkifizetési kérelmet (iratazonosító 3 szám) nyújtott be a hivatalhoz 2009. április 24-én a fenti támogatási keretösszeg terhére.

[16] A kérelem alapján a 2009. május 19-én kelt 2. számú határozat 71.795.000 forint előleget hagyott jóvá, amely összegből a hivatal az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program egyes intézkedései esetén 2009. évben nyújtandó fizetéséről szóló 91/2009. (IV. 22.) kormányrendelet (a továbbiakban: előlegrendelet) 4. § (5) bekezdése alapján a támogatási előleg igénylés díjának kiegyenlítésére az előleg összegének 2,3%-át, azaz 1.651.285 forintot visszatartott.

[17] A támogatási előlegkérelemnek helyt adó határozat megállapította azt is, hogy a támogatási előleg összeg 75%-át az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap, 25%-át a Magyar Állam nemzeti költségvetése finanszírozza.

[18] A hivatal 2009. május 20-án a cég 1 a takarékszövetkezet 1-nél vezetett bankszámlájára 70.143.715 forintot folyósított, amely összeg jóváírása a számlán 2009. május 25-én történt meg.

[19] Az előlegrendelet 5. § (1) bekezdése értelmében a kedvezményezett legkésőbb 2010. március 31-ig volt köteles a támogatási előleggel elszámolni.

[20] A cég 1 képviselőjében eljáró ügyvezető, tanú 1 a 2010. március 31-én kelt, iratazonosító 4 számú kifizetési kérelmében elszámolni kívánt nettó kiadásként 59.780.000 forintot, igényelt támogatásként pedig 29.890.000 forintot jelölt meg. Az iratazonosító 4. és az iratazonosító 5. számokon nyilvántartott számla- és bizonylatösszesítő lapokon az elszámoláshoz benyújtott számlák szolgáltatás címén kerültek feltüntetésre.

[21] A támogatási előleg 71.795.000 forint összege és a ténylegesen igényelt 28.890.000 forint különbözete 41.905.000 forint volt.

[22] A hivatal a 2010. április 20-án kelt 3. számú végzésével megállapította, hogy a cég 1 a kifizetési kérelmének benyújtásával egyidejűleg nem rendelkezett a jóváhagyott, de el nem számolt támogatási előleg visszautalásáról.

[23] A hivatal a 2010. június 14-én kelt iratazonosító 6. számú határozatában már a jogosulatlanul igénybe vett 41.905.000 forint támogatási összeg visszafizetésére is kötelezte a társaságot. A hivatalnak mint elsőfokú közigazgatási hatóságnak ezt a határozatát ugyan a bíróság hatályon kívül helyezte, és új eljárásra kötelezte a hivatalt, azonban a hatályon kívül helyezett határozat átvételével a támogatott gazdasági társaság részéről eljáró tanú 1 tudomást szerzett a hatósági eljárásról és a támogatási előleg visszafizetésének előírásáról.

[24] A támogatási előleg elszámolási határidejéről, az elszámoláshoz szükséges számlaértékekről és teljesítésről, valamint ennek hiányában a felvett támogatási előleg visszafizetéséről a pályázat lebonyolítására szerződött gazdasági partner, a cég 5 is folyamatosan tájékoztatta a terheltet, mint többségi tulajdonost és a gazdasági társaság ügyvezetőjét, tanú 1-et.

[25] A hivatal mint elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban a 2012. november 14-én kelt 4. számú határozatával kötelezte immáron a cég 1 jogutódját, a cég 2-t 41.905.000 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére, amelyre kamatként 6.331.099 forintot is előírtak. A döntés szerint a cég ezzel az összeggel nem számolt el.

[26] A határozattal szemben a cég 2 fellebbezést nyújtott be, kifogásolva, hogy a hivatal miért nem indokolta meg azt, hogy a cég 2 által megjelölt nettó kiadás 59.780.000 forintos összegének miért csak az 50%-át fogadta el az elszámolás során.

[27] A hivatal központi szerve a 2013. július 2-án kelt 5. számú határozatával az elsőfokú határozatot jogszabályi kiegészítéssel helybenhagyta, megállapítva azt is, hogy a gazdasági társaság a rendelkezésre álló határidőn belül nem valósította meg a támogatási kérelemben jóváhagyott beruházást, így a gazdasági társaság részére a 29.890.000 forintot jóváhagyó, 2010. június 15-én kelt támogatási határozatát (iratazonosító 7. szám) visszavonta, egyben intézkedésben való jogosulatlan részvételt állapított meg, és a jogosulatlanul igénybe vett támogatást visszakövetelte, azaz előírta a korábban jóváhagyott támogatásként kifizetett 29.890.000 forint és további 8.062.151 forint kamat visszafizetését is. A hivatal összesen 86.188.250 forint visszafizetendő összeget állapított meg a cég 2-vel szemben.

[28] Az indokolásban a hatóság rögzítette, hogy a cég 2 nem minősül mezőgazdasági termelőnek, így az elszámolható kiadás alapján a támogatások mértéke 50%, figyelemmel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára és a (7) bekezdésére. Az FVM már a támogatási kérelemnek helyt adó döntésében is rögzítette, hogy a támogatás intenzitása 50%. A cég 1 mint a cég 2 jogelődje 71.795.000 forint támogatási előleggel az előlegrendelet 5. § (1)-(3) bekezdései alapján köteles lett volna elszámolni. Maga a cég 1 is a kifizetési kérelmében az elszámolni kívánt nettó kiadást 59.780.000 forintban, az igényelt támogatást 29.890.000 forintban számszerűsítette. Mindez megfelelt nemcsak a jogszabályi rendelkezéseknek, hanem a kitöltési útmutató szerinti kategóriáknak is.

[29] A cég 2 a másodfokú határozattal szemben keresetet nyújtott be a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz. A cég 2 a keresetlevelében sérelmezte, hogy a hivatal nem indokolta meg, hogy a kifizetési kérelemben megjelölt nettó kiadásnak, azaz az 59.780.000 forintnak miért csak az 50%-át fogadta el az elszámolás során. A cég 2 a keresetlevelében fenntartotta azt a korábban megfogalmazott véleményét, hogy csak az átvett előleg, és az igazolt kiadás különbözetét köteles megfizetni 12.015.000 forint értékben.

[30] A cég 2, illetve jogelődje, a cég 1 a jogszabály értelmében nem minősült mezőgazdasági termelőnek, így a rendelet 50%-os intenzitásról, azaz az egyébként adható támogatás felezéséről rendelkezik. A cég 1 képviselőjében ügyvezetőként eljáró tanú 1 a 2010. március 31-én kelt kérelmét is ennek megfelelően töltötte ki, ugyanis az elszámolni kívánt nettó kiadásnak éppen az 50%-a volt az igényelt támogatás. Ugyanezt a mértéket rögzítette az első fokon eljáró hivatal is a 2008. december 12-én kelt 6. számú határozatában, amelyben a jogszabályi korlátozásra figyelemmel határozta meg az elszámolható nettó kiadás és támogatás összegének egymáshoz viszonyított mértékét.

[31] Tanú 1 és a terhelt számára nyilvánvaló volt az elszámolható kiadások és a támogatás mértékének egymáshoz viszonyított aránya, vagyis, hogy a támogatás mértéke az elszámolható kiadásnak a fele lehetett. Amennyiben a ténylegesen kapott támogatás meghaladta az elszámolni kívánt nettó kiadás felét, a különbözetet, mint el nem számolt támogatást (támogatási előleget) a gazdasági társaságnak vissza kellett volna fizetnie.

[32] A borászati üzem projektmenedzseri feladatainak ellátása kapcsán a cég 5 2009-ben és 2010-ben összesen nyolc darab számlát bocsátott ki a cég 1 felé bruttó 43.811.500 forint értékben, üzletviteli tanácsadás és program koordinálás jogcímén.

[33] A borászati üzem tervezése okán a cég 6 három darab számlát bocsátott ki 2008-ban és 2009-ben a cég 1 felé bruttó 16.760.000 forint értékben.

[34] A cég 7 a borászati épület jövőbeni kivitelezése kapcsán a koordinálási tevékenység ellenértékéeként 2009-ben és 2010-ben három darab részszámlát bocsátott ki összesen bruttó 1.500.000 forint értékben.

[35] A cég 8 bocsátott ki számlákat 2009-ben és 2010-ben bruttó 9.812.500 forint értékben. A számlák együttes bruttó összege: 71.884.000 forint.

[36] A projektmenedzseri feladatokat ellátó cég 5 ügyvezetője, tanú 2 2009-ben, illetve 2010-ben több alkalommal is felhívta a cég figyelmét arra, hogy az 50%-os támogatási intenzitású pályázat kapcsán a támogatási előlegként kifizetett összeg elszámolásához jóval nagyobb értékű bruttó költségszámlák benyújtására lesz szükség.

[37] A hivatal felé benyújtott iratazonosító 8. és iratazonosító 5. számon nyilvántartott számla- és bizonylatösszesítő lapokon feltüntetett számlákat kibocsátó társaságok a tervezési és egyéb szolgáltatásokat elvégezték, ennek ellenére a borászati üzem létesítésére, az építkezés tényleges megkezdésére nem került sor.

[38] A kibocsátott hatósági átutalási megbízások eredménytelenségét követően a hivatal az adóhivatalhoz fordult követelésének behajtása érdekében. A végrehajtás eredményre nem vezetett.

[39] Ezt követően a gazdasági társaság felszámolását kezdeményezte a hivatal. A felszámolási eljárás során a hivatal 86.418.250 forint összegben jelentett be hitelezői igényt. A hivatal által bejelentett követelés kielégítése a felszámolási eljárás során nem történt meg.

[40] A cég 1 2009-es könyvelésében 4792 főkönyvi számon tartotta nyilván alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettség, vagy tagi kölcsön megnevezéssel a terhelttel szemben fennálló kötelezettségét.

[41] A terhelt felszólítására az ügyvezetőként eljáró tanú 1 intézkedett aziránt, hogy a cég bankszámlájára a hivatal által 2009. május 25-én átutalt 70.143.715 forint támogatási előlegből 85.000 eurónak megfelelő 24.249.650 forint – a felhasználási céltól eltérően – tagi kölcsön visszafizetése jogcímén a terhelt bankszámlájára kerüljön átutalásra 2009. május 29-én, majd ugyanígy 2009. június 29-én tagi kölcsön visszafizetése jogcímén 35.000 eurónak megfelelő 9.685.900 forintot utalt át a terhelt bankszámlájára.

[42] Erre a tényre is figyelemmel a hivatal által 2009. május 25-én átutalt 70.143.715 forint támogatási előleget a cég 1 2009. július 13-ig maradéktalanul felhasználta, hiszen a támogatási előlegből 33.935.550 forintot tagi kölcsön visszafizetésére fordítottak, míg 35.204.400 forintot a hivatal felé elszámolható költségként a cég 1 szállítóinak utaltak át. A folyósított támogatási előleg 70.143.715 forintos összegéből további 1.003.765 forint a gazdasági társaság pályázati támogatásához kapcsolódóan, a tevékenységével összefüggésben került felhasználásra (adók, járulékok, munkabér és személygépkocsi használattal kapcsolatos kiadásokként), mely összeg a terhelti felelősség körébe nem vonható. A cég 1 nevében eljáró terheltek a ténylegesen kifizetett 70.143.715 forint támogatási előlegből céltól eltérően használtak fel 34.939.315 forintot.

[43] A cég 1 működtetői a támogatási előleg folyósításakor, majd a támogatási előleg elszámolásakor, azaz 2010. március 31-én is tisztában voltak azzal, hogy a cég 1 nem rendelkezik a borászati üzem megvalósításához szükséges 50%-os önerővel. A tagi kölcsön visszafizetéséről döntést hozó taggyűlést a tagok szabálytalanul, utólag, 2010. július 29-én külföldön tartották és csak ekkor hagyták jóvá annak a 85.000 eurónak, illetve a további 35.000 eurónak megfelelő forint alapú utalásokat, amelyeket az ügyvezető, tanú 1 teljesített a terhelt felszólítására 2009. május 29-én és 2009. június 29-én.

[44] A 2010. július 29-én tartott taggyűlésről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a terhelt ígéretet tett arra, hogy amennyiben a támogatási előlegként kapott, és részére tagi kölcsön visszafizetése címén utalt pénzre szüksége lenne a cég 1-nek, azt vissza fogja fizetni. Ugyanakkor a pénzt azon magánhitelei visszafizetésére fordította, amelyek a magyarországi befektetései következtében keletkeztek.

[45] A cég 1 (jogutódja a cég 2) részére nyújtott támogatási összegből 1.003.765 forint került a gazdasági társaság pályázati támogatásához kapcsolódóan, a tevékenységével összefüggésben felhasználásra (adók, járulékok, munkabér és személygépkocsi használattal kapcsolatos kiadásokként).

[46] A bűncselekménnyel okozott 33.935.550 forint kár a büntetőeljárás során nem térült meg.

[47] **II. 1.** A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt meghatalmazott védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára történő hivatkozással.

[48] A védő indítványát azzal indokolta, hogy a terhelt csak a tényállásban írt első két átutalásért (2009. május 29. és 2009. június 29.) tehető büntetőjogilag felelőssé, a harmadikért már nem, így az általa felbujtói minőségben elkövetett bűncselekmény elévült, mivel a nyomozás elrendelésére csak 2014. június 30-án került sor. Az első- és a másodfokú bíróság azonban arra hivatkozott, hogy tanú 1 tettesi alapcselekménye 2009. július 13-án vált befejezetté, ezért a felbujtó – mint részes – bűncselekményének elévülését is ettől az időponttól kell számítani. Az eljáró bíróságok azonban nem vették figyelembe, hogy a konkrét bűncselekmény elkövetésével egy természetes egység valósult meg.

[49] A perbeli bűncselekmény, mint természetes egység valójában az ítéletekkel szemben – a terhelt vonatkozásában – nem 2009. július 13. napján vált befejezetté, hanem 2009. június 29-én, amikor tanú 1 tettes elkövette a második részselekményt, azaz – a terhelt felbujtására

– átutalta a 35.000 euró összeget. A harmadik átutaláshoz már nem kapcsolódik a terhelt felbujtása.

[50] A tettesi túllépés miatt (további 1.003.765 forint 2009. július 13-án történt átutalása) a másodfokú ítélet szerint sem vonható a terhelti (felbujtói) felelősség körébe, így jogtalan és méltánytalan az elévülés kezdő időpontját egy, a terhelt szándékától független, a tettesi túllépéshez kapcsolódó időponthoz kötni.

[51] Az eljáró bíróságok eljárásuk során megsértették a korábbi Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontját, miszerint az elévülési idő 5 év, tekintettel arra, hogy a terhelt terhére rótt bűncselekmény legfeljebb 5 év szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből következően az eljárás megszüntetésének lett volna helye.

[52] Hivatkozott a védő arra is, hogy a terhelt, aki a magyar nyelvet nem beszéli, tévedésben volt, mivel nem kapott tanácsadóitól egyértelmű tájékoztatást a támogatási előleg felhasználási lehetőségeiről.

[53] A támogatás, így az előleg felhasználásának abszolút korlátja volt a 2008. december 12-i támogatási határozat mellékletének utolsó pontja (nyomozati iratok 37. oldal), mely szerint szolgáltatásokból maximum 65.700.000 forint összegű számla támogatható 50%-os intenzitással.

[54] Nincs arra adat, hogy ezen tényt bárki egzaktnak, érthető módon közölte volna a terhelttel, erről csak a bírósági meghallgatásán értesült. A projektmenedzser, pályázatíró cég (cég 5) ügyvezetője, tanú 2, aki meghatározó szerepet játszott a támogatás igénylésében, és a projekt felügyeletében, csak a 2010. február 10-i e-mailjében (nyomozati iratok 22-23. oldal) küldte meg a támogatási határozat külföldi fordítását.

[55] A terhelt számára abból a tényből, hogy a projektmenedzser cég, illetve annak tanácsára pontosan annyi előleg került igénylésre, mint amennyi a projektmenedzser cég és az építész cég számláinak összege, továbbá a cég 5-től és a terheltet képviselő személy 4 ügyvédől kapott „tanácsokból” az a kép rajzolódott ki, hogy az előleg célja a társaság által előfinanszírozott (valójában a terhelt tagi kölcsöneiből előfinanszírozott) költségek megtérítése volt, tekintettel arra, hogy a támogatás maga utófinanszírozás volt. Ebből vonta le a terhelt azt a következtetést, hogy joga van az általa korábban nyújtott tagi kölcsönöket visszakérni, és ezen utalások történtek meg 2009. május 29-én 85.000 euró, majd 2009. június 29-én 35.000 euró összegben.

[56] A terhelt átutalásokkal kapcsolatban fennálló ténybeli tévedése a korábbi Btk. 27. §-a szerint a büntethetőségét kizárja, így felmentésének van helye.

[57] A védő utalt arra is, hogy a terhelt meggyőződése szerint a támogatási eljárás jogszerűtlen és a korrupciót is felvető elemeket tartalmaz, mivel a cég 5 úgy hirdette magát, hogy ha ő írja a pályázatot, úgy minden pályázat nyer, s pontosan annyi előleg került igénylésre, ami a pályázatot készítő és tervező cég díját kitette. Ezzel kapcsolatban az Európai Unió Bírósága előtti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta.

[58] Hivatkozott a védő a fair eljárás hiányára is, mivel a terheltnek 12-13 évvel ezelőtti cselekményekért kellett felelnie, amikor is a bizonyítékok nehéz elérhetősége miatt (pl. nem kapta meg a bankszámláinak forgalmát, a tanúk emlékezete elenyészett) nem érvényesülhettek a fair eljárás alapelvei, így az az Európai Unió jogával ellentétes. Az eljárás hossza önmagában is megalapozza annak tisztességtelenségét.

[59] A védő a polgári jogi igény egyéb útra utasítását indítványozta a Be. 560. § (1) bekezdés l) és m) pontja alapján, mivel a polgári jogi igény elbírálása egyrészt késleltetné az eljárás befejezését, másrészt a Magyar Állam és tanú 1 társfelelősségének alapos vizsgálata a büntető eljárás keretei között kizárt.

[60] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.745/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak.

[61] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a bizonyítékoknak – a terhelti védekezésnek, tanúk vallomásainak, okiratoknak – az ismételt értékelését célzó részében kizárt.

[62] Az irányadó tényállás szerinti jogellenesen felhasznált összeg, azaz az elkövetési érték a tagi kölcsönként átutalt összeg, ezért az elkövetés időpontja ennek az összegnek átutalása, amely 2009. június 29-én valósult meg. Annak ellenére azonban, hogy az eljáró bíróságok határozataik indokolásában valóban tévesen határozták meg a bűncselekmény befejezésének időpontját, annak büntethetősége nem évült el, mivel a nyomozás elrendelésére 2014. június 27-én került sor.

[63] A megállapított tényállás szerint a gazdasági társaság irányítását a terhelt látta el, ezért nem fogadható el az az érv, hogy a terhelt a pályázatról, a támogatási előleg felhasználási lehetőségeiről kapott tájékoztatás hiányosságai miatt tévedésben lett volna.

[64] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a támadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[65] 3. A Legfőbb Ügyészség átiratával kapcsolatban a védő észrevételezte, hogy a 2014. június 27-én készült feljegyzés csak egy ügyviteli dokumentum volt, ezért nem alkalmas az elévülés megszakítására. A feljelentett egyébként sem a terhelt, még csak nem is ismeretlen tettes, hanem a cég 2 volt. A feljegyzés pedig el sem hagyta az ügyintéző asztalát 2014. június 30-áig, amikor is a feljelentő és az ügyészség értesítése megtörtént.

[66] A terhelt tévedése kapcsán a védő ismételten hivatkozott a magyar nyelv ismeretének hiányára, a kapott tájékoztatás elégtelenségére, illetve arra, hogy a terhelt ügyvédje tájékoztatása alapján megalapozottan gondolta, hogy a megindult közigazgatási perben pernyertes lesz.

[67] Ezért indítványát változatlan tartalommal tartotta fenn.

[68] **III. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.**

[69] 1. Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt helye van [Be. 648. § a) pont]. A büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont].

[70] A védő indítványának első pontjában elévülésre, a másodikban tévedésre hivatkozott. Az elévülés a korábbi Btk. 32. § b) pontja alapján büntethetőséget megszüntető, a tévedés korábbi Btk. 22. § d) pontja alapján büntethetőséget kizáró ok. A büntethetőséget kizáró, illetve megszüntető ok ellenében való elítélés anyagi jogi sérelem, ami miatt a felülvizsgálatnak az indítvány ezen részei alapján helye van.

[71] 2. Az elévülés bekövetkezése miatt a büntethetőség megszűnése olyan büntető anyagi jogi szabály, amely figyelmen kívül hagyása mellett a bűnösség megállapítása esetén a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglalt felülvizsgálati ok megvalósul, így az erre történő hivatkozás felülvizsgálati eljárás alapjául szolgálhat (BH 2023.208.I.).

[72] A korábbi Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontja szerint a büntethetőség – az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekményeken kívül – a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább három év elteltével évül el. Jelen esetben az Európai Községek pénzügyi érdekeinek megsértése büntetnének büntetési tétele öt évig terjedő szabadságvesztés, így büntethetőségének elévülési ideje öt év. A korábbi Btk. 35. § (1) bekezdése szerint az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak az

elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárás cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.

[73] Ehhez képest azt kellett vizsgálni, hogy a cselekmény elkövetése és jogerős elbírálása között – akár a büntetőeljárás megindulását megelőzően, akár az alatt – volt-e olyan, öt évet elérő tartalmú időszak, amely alatt az elkövetővel szemben a bűncselekmény miatt büntetőeljárás cselekmény foganatosítására nem került sor.

[74] Az ügyben alapvető jelentősége van a terhelt terhére rótt cselekmény elkövetési ideje megállapításának. Kétségtelenül mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tévesen foglalt állást akkor, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a terhelt büntetőjogi felelősségét a vád tárgyává tett bűncselekménynek a támogatás kimerítésével 2009. július 13. napján történt befejezetté válásához kötötte.

[75] A terhelt terhére rótt cselekmény elkövetési magatartása jelen esetben a támogatási összeg – céltól eltérő – tagi kölcsön kiegyenlítése címén történt saját számlára utalása volt. Ez a második utalással, 2009. június 29-én befejezetté vált.

[76] Ettől függetlenül a büntetőjogi felelősség – bármely elkövetői alakzat esetén – soha nem válhat objektívá, a felróhatóságtól nem szakítható el. A részes bűncselekmény-egység esetén is csak azokért a részselekményekért felel, amelyekhez a részesi magatartása kapcsolódik.

[77] Jelen esetben a terhelt felbujtói bűnössége kizárólag a 2009. május 29-i, illetve 2009. június 29-i utalásokhoz kapcsolódik, így nem tehető felelőssé olyan magatartásért, amihez részesként sem kapcsolódik, hanem kizárólag más személy önálló cselekvőisége; még akkor sem, ha ez a magatartás a tettesi oldalon a bűncselekmény egységébe tartozik.

[78] A fentiekre tekintettel a terhelt tekintetében a bűncselekmény elkövetési ideje, egyúttal az elévülés kezdőnapja a felbujtásának hatására kivitelezett utolsó részselekmény megvalósulásának ideje, azaz 2009. június 29. napja.

[79] Ehhez képest kétségtelen tény, hogy az ügyben a nyomozás elrendelésére a hivatal 2014. június 10-én kelt feljelentése alapján 2014. június 27-én – azaz öt éven belül – került sor.

[80] A védő észrevételében foglaltak szerint a nyomozás elrendeléséről készült feljegyzés nem érdemi, az elkövetővel szemben a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárás cselekmény, ezért az elévülést nem szakítja félbe.

[81] Ez az álláspont azonban téves. A 2018. július 1. napja előtt hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 170. § (2) bekezdés második mondata a nyomozás elrendelésével kapcsolatban mindössze annyi tartalmi követelményt állít, hogy az arról készített feljegyzésben meg kell jelölni: milyen bűncselekmény miatt és mikor indul büntetőeljárás. Az idézett törvényhely zárásmódozata szerint a nyomozás elrendelése a feljelentést tartalmazó iratra is feljegyezhető. A feljegyzés tehát a büntethetőség elévülését megszakítja {Kúria Bfv.III.1869/2015/6. [55] (BH 2016.300.)}.

[82] A 2014. június 27-én készült, nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés olyan érdemi intézkedés, amellyel a büntetőeljárás megindult, az e naptól volt folyamatban; az elévülést megszakító hatás beállításának nem feltétele sem annak határozati formába foglalása, sem a – bárkivel való – közlése.

[83] Közömbös az is, hogy a feljelentés a cég 2-vel szemben keletkezett. Az elkövető (terhelt) megjelölése – a korábban írtak szerint – a nyomozás elrendeléséről készített feljegyzésnek nem is a része (jogi személy pedig önmagában, természetes személy büntetőjogilag értékelhető magatartása nélkül nem is lehet a bűncselekmény elkövetője).

Jelentősége annak van, hogy adott cselekmény miatt indul a nyomozás; a bűncselekmény miatt foganatosított eljárási cselekmény annak minden ismert és ismeretlen létező elkövetőjével szemben megszakítja az elévülést, akkor is, ha az elkövető személyazonossága nem ismert a hatóság előtt {Kúria Bfv.III.1869/2015/6. [61] (BH 2016.300.)}.

[84] A büntethetőség elévülését az az érdemi eljárási cselekmény szakítja félbe, amelynek ténybeli alapja megegyezik az utóbb vád tárgyává tett cselekmény lényegével, és meghatározott személy utóbb vád tárgyává tett tények megvalósításában játszott szerepének tisztázására irányul, függetlenül attól, hogy az eljárási cselekmény megtételekor ennek a személynek a kiléte ismert vagy ismeretlen [Kúria Bfv.I.660/2013/10. (BH 2014.69.II.)]. E feltételeknek jelen ügyben a 2014. június 27-én feljegyzés formájában történt nyomozás elrendelése maradéktalanul megfelel, az az elévülést – e napon – félbeszakította.

[85] Ezt követően már az eljárási cselekmények folyamatosak voltak; önmagában a vádirat benyújtásának ideje (2019. április 12.) az egyéb, elévülést félbeszakító cselekmények figyelembevétele nélkül is kizárja, hogy a cselekmény büntethetősége a jogerős elbírálásig elévült volna.

[86] 3. A tévedés, mint büntethetőséget kizáró ok kapcsán a Kúria előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség megkerülhetetlen szabály. A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ezzel összhangban a Be. 659. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A tényálláshoz kötöttség szigorú szabálya folytán nem lehet hivatkozni a megállapított tényállástól eltérő vagy abban nem szereplő körülményre, így arra sem, hogy a bíróságok a bizonyítékokat tévesen értékelték, illetve a cselekmény összes körülményét nem tárták fel.

[87] Mindez irányadó akkor is, ha a felülvizsgálat tárgya valamely büntethetőséget kizáró ok – jelen esetben tévedés – hiányára vont következtetés helyessége, amelynek megítélése csak és kizárólag a jogerős ügydöntő határozat tényeinek figyelembevételével lehetséges (EBH 2011.2395.) A tényálláshoz kötöttség folytán az anyagi jogi felülvizsgálati ok ez esetben sem alapítható a tényállásban nem szereplő, vagy attól eltérő tényekre.

[88] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges, releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). Ebből pedig az következik, hogy ha az irányadó tényállás egyidejűleg akár primer, akár secunder tényként és értelemszerűen jogkövetkeztetesként is tartalmazza az elkövető cselekvésével kapcsolatos tudati tényeket, akkor ezekre is érvényesül a támadhatatlanság szabálya (BH 2011.3., BH 2019.6.).

[89] A korábbi Btk. 314. § (2) bekezdés a) pontja szerinti Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértését az követi el, aki az Európai Közösségek által vagy nevében kezelt pénzalapokból származó támogatást a jóváhagyott céltól eltérően használja fel. Ezt az elkövetési magatartást a jogerős ítélet szerint – és az indítvány által sem vitatottan – a terhelt rábírására tanú 1, a társaság ügyvezetőjeként megvalósította.

[90] A korábbi Btk. 27. § (1) bekezdése szerint nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amellyről az elkövetéskor nem tudott, míg a (2) bekezdés szerint nem büntethető az sem, aki a cselekményt abban a téves feltevésben követi el, hogy az a társadalomra nem veszélyes, és erre a feltevésre alapos oka van.

[91] A terhelt cselekvősége és tudattartama körében a tényállás a következőket rögzíti:

- a terhelt közvetlen irányítást biztosító befolyást szerzett a cég 1-ben, a szavazatok 96%-ával rendelkezett;
- a gazdasági társaság általános irányítását a tulajdonos (a terhelt) látta el. A gazdasági társaság ügyvezetője, tanú 1 részére a fontosabb feladatok teljesítéséhez szükséges utasításokat is a tulajdonos adta, aki a gazdasági partnerekkel az ügyvezetővel együttesen tartotta a kapcsolatot;
- a cég elhatározta, hogy cím 3 helyrajzi számú ingatlanon felépítendő borászati üzem megvalósulása érdekében pályázatot fog benyújtani oly módon, hogy a pályázathoz szükséges 50%-os önerőt a terhelt saját maga fogja előteremteni, mert ezzel az önerővel a cég 1 nem rendelkezett. Az ügyvezetői feladatokat végző tanú 1 a vele munkakapcsolatban álló többségi tulajdonos utasításainak megfelelően, a pályázat benyújtása érdekében minden szükséges okiratot aláírt;
- a hivatal a támogatási kérelem alapján indult eljárásban 358.978.866 forint támogatást hagyott jóvá a gazdasági társaság részére egy borászati üzem létesítése céljából. A beruházás utófinanszírozott volt. A döntés tartalmazta, hogy az elszámolható nettó kiadás, illetve a támogatás összege az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet 4. § és 6. §-ába foglalt korlátok figyelembevételével került meghatározásra;
- a támogatási határozat melléklete szerint szolgáltatás címén 65.700.000 forint elszámolható nettó kiadás került jóváhagyásra 50%-os támogatási intenzitás mellett, vagyis az elszámolható kiadások alapján a támogatás mértéke 50%, a fennmaradó rész finanszírozását saját forrásból kellett volna megvalósítani;
- a kérelem alapján a hivatal 2009. május 19-én 71.795.000 forint előleget hagyott jóvá, amelyből 70.143.715 forint a cég 1 bankszámláján 2009. május 25-én jóváírásra került;
- a támogatási előleg 71.795.000 forint összege és az ügyvezető által ténylegesen igényelt 28.890.000 forint különbözete 41.905.000 forint volt;
- a támogatási előleg elszámolási határidejéről, az elszámoláshoz szükséges számlaértékekről és teljesítésről, valamint ennek hiányában a felvett támogatási előleg visszafizetéséről a pályázat lebonyolítására szerződött gazdasági partner, a cég 5 is folyamatosan tájékoztatta a terheltet, mint többségi tulajdonost és a gazdasági társaság ügyvezetőjét, tanú 1-et;
- tanú 1 és a terhelt számára nyilvánvaló volt az elszámolható kiadások és a támogatás mértékének egymáshoz viszonyított aránya, vagyis, hogy a támogatás mértéke az elszámolható kiadásnak a fele lehetett. Amennyiben a ténylegesen kapott támogatás meghaladta az elszámolni kívánt nettó kiadás felét, a különbözetet, mint el nem számolt támogatást (támogatási előleget) a gazdasági társaságnak vissza kellett volna fizetnie;
- a projektmenedzseri feladatokat ellátó cég 5 ügyvezetője, tanú 2 2009-ben, illetve 2010-ben több alkalommal is felhívta a cég figyelmét arra, hogy az 50%-os támogatási intenzitású pályázat kapcsán a támogatási előlegként kifizetett összeg elszámolásához jóval nagyobb értékű bruttó költségszámlák benyújtására lesz szükség;
- a terhelt felszólítására az ügyvezetőként eljáró tanú 1 intézkedett aziránt, hogy a cég bankszámlájára a hivatal által 2009. május 25-én átutalt 70.143.715 forint támogatási előlegből 85.000 eurónak megfelelő 24.249.650 forint – a felhasználási céltól eltérően – tagi kölcsön visszafizetése jogcímén a terhelt bankszámlájára kerüljön átutalásra 2009. május 29-én, majd ugyanígy 2009. június 29-én tagi kölcsön visszafizetése jogcímén 35.000 eurónak megfelelő 9.685.900 forintot utalt át a terhelt bankszámlájára;

– erre a tényre is figyelemmel a hivatal által 2009. május 25-én átutalt 70.143.715 forint támogatási előleget a cég 1 2009. július 13-ig maradéktalanul felhasználta, hiszen a támogatási előlegből 33.935.550 forintot tagi kölcsön visszafizetésére fordítottak, míg 35.204.400 forintot a hivatal felé elszámolható költségként a cég 1 szállítóinak utaltak át. A cég 1 nevében eljáró terheltek a ténylegesen kifizetett 70.143.715 forint támogatási előlegből céltól eltérően használtak fel 33.935.550 forintot.

[92] A jogerős ítélet tényállása maradéktalanul tartalmazza a terheltek felrótt bűncselekmény valamennyi elemét, s a terhelt felbujtói magatartását. Az irányadó tényállás – szemben az indítvány állításával – nem tartalmaz olyan ténybeli körülményt, amiből következne a terhelt tévedése. A jóváhagyott célt – amire a támogatás kizárólagosan fordítható – a támogatási határozat melléklete is tartalmazta. A terhelt ténylegesen irányította a pályázatot benyújtó cég 1-et, az ügyvezető az ő utasításai szerint járt el, s a cég 5-től is részletes tájékoztatást kapott a támogatási előleg felhasználásának feltételeiről. A terheltek semmilyen alapja nem volt annak feltételezésére, hogy a pályázati támogatás felhasználhatósága – a határozat mellékletében foglaltaktól eltérően – kiterjed tagi kölcsön visszafizetésére is. Ez egyebekben még a felülvizsgálati indítványban vázolt terhelti védekezésnek is ellentmond, hiszen az elszámolható kiadások 50%-át saját forrásból kellett fedezni, a saját forrás tagi kölcsönből való fedezetének megtérítésére a pályázati támogatás nyilvánvalóan nem szolgálhat. Ez azt jelentené, hogy ténylegesen önerő nem kerül felhasználásra.

[93] Nem merülhet fel a társadalomra veszélyességben való tévedés sem. A fent írt tények alapján a terhelt tisztában volt a céltól eltérő felhasználás jogellenességével, így a társadalomra veszélyesség kapcsán sem lehetett tévedésben. A társadalomra veszélyességben való tévedés nem állapítható meg, ha az elkövető a cselekménye jogellenességét felismeri; mind az egységes jogirodalmi álláspontok, mind az állandó bírói gyakorlat szerint kizárja a cselekmény jogellenességének, erkölcsellenességének, társadalmi helytelenítésének vagy ezek bármelyikének a felismerése [Kúria Bfv.III.713/2014/6. (BH 2015.92.)].

[94] A jogerős ítélet tehát a terhelt büntetőjogi felelősségét törvényesen, az anyagi jogi szabályok sérelme nélkül állapította meg.

[95] 4. Az indítvány egyéb részeiben a felülvizsgálat törvényben kizárt.

[96] A felülvizsgálati indítvány azon felvetése, miszerint a támogatási eljárás jogszerűtlen volt és korrupciót felvető elemeket is tartalmaz, a tényálláshoz kötöttség folytán a felülvizsgálatban nem vehető figyelembe. Ilyen megállapítást a jogerős ítéleti tényállás ugyanis nem tartalmaz, ekként – a korábban részletezett eljárásjogi szabályozásra tekintettel – a jogi értékelés során sem vehető az figyelembe. Következésképp azzal összefüggésben az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló indítvány teljesítésére sem kerülhet sor. Megjegyzi a Kúria, hogy az ügyben fel sem merült, hogy a büntetőeljárásban bármilyen európai uniós jogi aktust vagy jogszabályt lenne szükséges alkalmazni, ilyet az indítvány sem jelölt meg.

[97] A tisztességes eljárás hiányát a védő az eljárás hosszával indokolta. Az eljárás elhúzódása azonban nem büntethetőséget megszüntető ok, hanem kizárólag a büntetés kiszabása körében értékelendő körülmény; az azzal kapcsolatos alkotmányos követelményeket a 2/2017. (II. 10.) AB határozat rögzíti. Jelen esetben ennek – ítélete indokolásának [108] bekezdésében – az elsőfokú, míg határozata [15] bekezdésében a másodfokú bíróság eleget tett. Megjegyzi ugyanakkor a Kúria, hogy az alkotmányos követelmény teljesítésének mikéntje (vagy akár a hiánya) egyénként sem felülvizsgálati ok; az a Be. 649. § (1)-(6) bekezdésében kimerítően meghatározott felülvizsgálati okok egyikének sem feleltethető meg.

[98] A jogerős ítéletben kiszabott büntetés neme és/vagy mértéke pedig önmagában csak akkor felülvizsgálati ok, ha olyan anyagi jogi szabályt sért, amelynek alkalmazását a büntetés (intézkedés) meghatározása esetében a törvény a bíróság számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvétése miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget [Kúria Bfv.III.1559/2018/10. (BH 2020.9.)]. Ezt azonban az indítvány sem állította.

[99] Végül az indítvány polgári jogi igénnyel kapcsolatos része tekintetében a Kúria arra utal, hogy a Be. 650. § (3) bekezdése szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozatának kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog kérdésében hozott rendelkezése ellen a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint van helye felülvizsgálatnak. Mivel az indítvány az egyéb vonatkozásaiban nem vezetett eredményre, a polgári jogi igényt érintő kifogás büntetőeljárásban való elbírálásának nincs helye.

[100] 5. A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[101] 6. Ekként a terhelt meghatalmazott védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdés szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[102] IV. A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[103] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. március 14.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró